

Artikel familjehemsenheten

Att dela med sig av sitt familjeliv

Att göra skillnad för ett barn som behöver ett nytt hem behöver inte innebära så stora förändringar för en familj. Men för ett barn i behov av en ny familj innebär det stor skillnad för dess trygghet, vardag och framtida liv.

När jag besöker familjen Haukland har föräldrarna och alla barn kommit hem från jobb, förskola och skola. Pappa Marcus är gruppchef på ett lokalt företag och mamma Katja pendlar ett par mil till sitt jobb som butikschef.

Jag träffar familjen i deras hem på en mindre ort i Östergötland. De bor i ett äldre, kärleksfullt renoverat rött hus med vita knutar och snickerier. Där finns det gott om utrymme för de fyra barnen, varav tre är Katja och Marcus biologiska. I det mysiga köket serveras det kaffe, te och saft och ett kakfat i flera våningar med mycket godsaker ställs fram på köksbordet.

- Att vara familjehem är något som har funnits med naturligt för mig. Mina föräldrar öppnade upp sitt hem för flera barn och ungdomar under min uppväxt så det är något jag har med mig hemifrån, berättar Marcus.

När Katja och Marcus tre barn var små hjälpte de under en period en tonårsflicka som tidigare bott hemma hos Marcus föräldrar. Då gick de igenom alla intervjuer och alla noggranna kontroller som utförs när någon ansöker om att få bli familjehem, kontaktfamilj eller kontaktperson.

- Vi fanns redan med i registren när frågan om att bli familjehem kom upp igen. Jag minns så väl när telefonen ringde. Vi var i Vimmerby för att två av våra barn spelade Bullerby Cup i fotboll, vi blev jätteglada över frågan om vi kunde tänka oss att öppna upp vårt hem för en ettåring.

Paret menar på att det inte är så stor skillnad på att ha tre eller fyra barn. Katja och Marcus har varit ett par sedan tonåren och är trygga med och vet var de har varandra. I Marcus föräldrahem hade Katja också sett på nära håll hur det är och vad det innebär att vara familjehem.

- Att ta sig an ett barn blir det du gör det till, för oss var det en självklarhet att vår nya familjemedlem skulle bli en naturlig del av vårt, vår släkts och våra vänners liv. Vi gör ingen skillnad utan hen stöps i samma form som våra andra barn.

Det märks att familjen är hemkär, tycker om att skapa en varm och familjär känsla i sin bostad och för sina besökare. Från vänner och bekanta har de självklart fått frågor om hur det är att öppna upp sitt hem, om svårigheter, kontakter med myndigheter och mycket annat.

- Barnet har en kontakt och vi en annan på familjehemsenheten. Det är viktigt att någon bevakar barnets intressen, hälsa och familjeliv. Att en socialsekreterare faktiskt kollar upp så att barnet har en egen säng, eget utrymme, det den behöver och att barnet mår bra. Och att någon samtidigt hjälper och stöttar föräldrarna om det uppkommer några frågor.

Den aktiva familjen tycker om att hitta på saker tillsammans. De fyra barnen har eller har provat på en mängd olika aktiviteter såsom fotboll, bandy, gymträning, dans och annat. De tycker också om att resa och upptäcka nya saker, det kan vara en resa utomlands eller att åka iväg på husvagnssemester.

- Vi tycker om att umgås och får så oerhört mycket tillbaka av alla våra barn. Och att få höra ”jag älskar dig” från dina barn är väl det bästa kvitto du kan få som förälder.

Katja och Marcus har hela tiden varit ärliga mot barnet om att det har två mammor och två pappor, de tänker att det blir mindre dramatiskt i framtiden och att de i längden ”tjänar på” att vara helt ärliga.

- Det finns ju så många olika familjekonstellationer idag så att någon har två mammor och två pappor är ju inget konstigt. Gör du det inte dramatiskt så blir det ju heller inte dramatiskt. Det gäller att anpassa sig efter situationer och ställa upp för barnet.

Barnets biologiska föräldrar är också mycket glada över att deras barn har fått det så bra. Och familjen Haukland har en bra relation med dem. För Katja och Marcus är det viktigt att barnet får bestämma om det vill träffa de biologiska föräldrarna eller inte. Att tvinga ett barn till umgänge skulle bidra till att det blir en negativ upplevelse.

- Självklart träffar vårt barn sina biologiska föräldrar och ett biologiskt syskon regelbundet, det är både bra och viktigt för oss alla att de har en relation. Hens mamma brukar säga att hon älskar mig och det känns naturligtvis otroligt fint att höra, berättar Katja.

När jag lämnar familjen Haukland ska de börja med kvällsmaten. Och det är med en varm känsla i kroppen som jag inser att det finns ”vanliga” familjer som öppnar upp sina hem för utsatta barn och ungdomar så att de får en helt ”vanlig” uppväxt de också. Svårare än så behöver det inte vara.

Denna artikel är producerad av Öst Media Creative Sales.